

મહાવીરનો સંદેશ

[૮]

આપણે ભગવાન મહાવીરના જીવનને વાંચીએ છીએ, પણ આપણે તેમના જીવનચેતનને સ્પર્શાત્મક નથી. જે તેમના જીવનચેતનને સ્પર્શાત્મક તો સહુ માનવી વિશાળ દર્શિએ મહાવીર અની શકે, મહાવીર થઈ શકે.

તેન સ્વરૂપે મુંજીથાઃ—એ આદેશ ર્યાટ કહે છે કે ત્યાગ કરીને બોગવ. ડોઈ વસુ પર નજર ન રાખીશ. મંહિર જાંબું રાખવામાં આવે છે. એનો અર્થ જાંચા આદર્શનો છે. દર્શિ શિખર તરફ રહે, ઉચ્ચ રહે એ. હેતુ છે.

‘તન ધનકી કૌલ બડાઈ’ એમ કલ્પીર કહે છે ત્યારે તન, મન, ધન નકાસું છે એમ નહિ, પણ એની બડાઈ નકામી છે. ભગવાનને એળાખવા હોય તો આધ્યાત્મિક દર્શિ ડેળવવી જોઈએ. ડોઈ વાડીમાં કે ચોકામાં કે લઠણુમાં ભગવાનને ન પૂરવા જોઈએ અને તો જ એને ગમે ત્યાં જોઈશકીએ, પછી એનું નામ મહાવીર હોય, દૃષ્ટુ હોય કે ગમે તે હોય.

મહાવીરનો સંદેશ છે કે સત્ય અને સહૃદયાભાસાં એક થવું. મહાવીરનો સંદેશ એટલે જીવનદર્શિ અને જીવનકળા.

હિંદના ડોઈ પણ સંતને લો. તેનો સંદેશ એક જ હોય છે: તમારા અવગુણો તરફ જુઓ, સામાના અવગુણો તરફ જુઓ નહિ. ભગવાન મહાવીર પણ દરેક માનવીને સૌ પહેલાં પોતાની ખામી જોવાતું કહે છે.

‘મિશ્શામિ દુક્કડ’ ઓલીએ અને ભૂલો કર્યે જઈએ એનો કંઈ અર્થ નથી, પણ ભૂલ તરફ પાછા ન જઈએ એ એનો ખરો અર્થ છે.

સમ્યક્યારિત એટલે જ જીવનકળા—જે જીવનકળા ભગવાન મહાવીરે જીવી અતાવી છે, આચરી અતાવી છે. આપણે એને સમજ વ્યવહારમાં આચરી અતાવીએ.

જગતાન ભહાવોરે કહ્યું છે કે જેણાના વિચારોમાં મેળ ન હોય તેઓ
પોતાને બીજાની રિથતિમાં મૂકે અને વિચાર કરી જુઓ તો અથડામણુનો
અંત આવશે. મનની મોટાઈ કણવાય તો કુદુર્યની અથડામણુનો અંત આવે.

ભહાવીર, કૃષ્ણ વરેણ્યાં આધ્યાત્મિક જીવન તપાસો. આજાજીવન અલગ
હશે, પણ સહુના આધ્યાત્મિક જીવન એક જ છે.

આપણે એકખીના તરફ પૂર્ણ આદર રાખીએ, નથીએ હોય તે તરફ
ઘરું આદર રાખીએ તો કામ સરળ થને.

ધર્મસ્થાનોમાં જૈન હોય તે જ જાય એમ કહેવાય છે, પણ જૈન કોણું ?
તમારામાં જૈનત્વ છે ? જૈનત્વ હોય તો આપણે શર્દૂને આ રીતે જીવન ગાળવા
દઈ શકીએ ? આ ધર્મદાખિલ નથી. ઘણ્યા કહે છે કે જૈનધર્મ જૂનો છે,
એમાં અહિંસા છે, પણ આજે આ અહિંસા એના વાસ્તવિક અર્થમાં
નજરે ચરતી નથી.

—પ્રભુજીન, ૧૫-૧૦-૫૦